

ภาพถ่ายแฟชั่น เรื่อง ผู้หญิงทำงาน

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED WORKING WOMEN

เลขหมู่..... 86806
เลขทะเบียน.....
วัน,เดือน,ปี..... 16 ส.ค. 2552

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ปีการศึกษา 2546
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง “ผู้หญิงทำงาน”

FASHION PHOTOGRAPHY TITLED “WORKING WOMEN”

ภาควิชาศิลปะการถ่ายภาพ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการถ่ายภาพ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... ศิริณี ออมพัฒนกุล วันที่ 20-3-2547
(อาจารย์กิตติ ออมพัฒนกุล)

หัวหน้าภาควิชา..... ศิริณี ออมพัฒนกุล วันที่ 9 เม.ย. 47
(อาจารย์วิศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง ผู้หญิงทำงาน
FASHION PHOTOGRAPHY TITLED WORKING WOMEN

นักศึกษา นายกฤตธี ผ่องเสรี
(Krittee PongSeree)

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์กิตติ อมรพัฒนกุล
ระดับการศึกษา ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาการถ่ายภาพ
ภาควิชา นิเทศศิลป์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหาร-
ลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2546

บทคัดย่อ

ในงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอภาพถ่ายแฟชั่นชุดผู้หญิงทำงาน โดยมีแนวคิดของการถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง ผู้หญิงทำงานนั้นการถ่ายภาพผู้หญิงที่แต่งตัวในรูปแบบ Fashion ไปอยู่ในที่ไม่ควรอยู่หรือไปทำงานอยู่ในสถานที่นั้นได้ ซึ่งสถานที่ที่จะทำให้ส่งเสริมต่อตัวส่งเสริมต่อตัวแบบเนื่องจากการแตกต่างจากสถานที่และตัวแบบ และทดสอบเทคนิคที่ข้าพเจ้าได้นำไปใช้ในงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ของข้าพเจ้าในการถ่ายภาพแฟชั่น และหาแนวทางการถ่ายภาพแฟชั่นเรื่องผู้หญิงทำงาน

เทคนิคการถ่ายภาพแฟชั่นด้วยเทคนิค Drop Ambiance และ Paint Flash เป็นเทคนิคที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย จึงทำให้การทดลองเทคนิคเป็นไปได้ตามเป้าหมาย

การถ่ายภาพแฟชั่นเรื่องผู้หญิงทำงานสำเร็จตามเป้าหมายที่คาดไว้ตามภาพสำเร็จของการถ่ายภาพแฟชั่นเรื่องผู้หญิงทำงานของข้าพเจ้า

ในงานวิทยานิพนธ์ชิ้นนี้ข้าพเจ้าได้พยายามรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดของการถ่ายภาพแฟชั่นแนวแฟนตาซีเท่าที่จะหาได้ และทำการทดสอบเทคนิคเพิ่มเติม เพื่อสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการถ่ายภาพในลักษณะอื่นๆ ได้ โดยภาพถ่ายทุกภาพในงานชิ้นนี้จะเป็นภาพที่ข้าพเจ้าถ่ายเอง และส่วนหนึ่งอาจนำมาจากช่างภาพอื่น เพื่อเป็นการอ้างอิงให้งานชิ้นนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าเสร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น เนื่องจากการสนับสนุนและให้ความร่วมมือช่วยเหลือ ให้ข้อมูล คำปรึกษาและเป็นกำลังใจให้ข้าพเจ้าตลอดมา ข้าพเจ้าและขอขอบพระคุณสำหรับน้ำใจของทุกท่าน ดังต่อไปนี้

- คุณพ่อและคุณแม่ที่ให้ทั้งกำลังใจและกำลังใจทรัพย์
- อาจารย์อาจารย์กิตติ อมรพัฒน์กุล ที่ให้คำปรึกษาโดยตลอดมาอย่างดียิ่ง
- คณาจารย์ที่ปรึกษาอันเป็นที่เคารพทุกท่าน
- พี่แอ๊ดดี้ (Stylist and Make up Artist)
- Red Modeling
- เพื่อน อติเทพ ศุภวัฒน์ ที่เป็นสามช่วยแปลตลอดงาน
- พี่ อธิธิ จิระธัญญาสกุล ที่ช่วยอำนวยความสะดวก
- เพื่อนมค และเพื่อนไน้ด ผู้ช่วย
- พี่ ธนนัท ธนากรกานต์ ที่ให้ปรึกษา
- พี่ ปู (แพรว) ที่ให้อิมหนังสือมาเป็นข้อมูลอย่างดี
- นางแบบและนายแบบที่น่ารักของข้าพเจ้าทุกคน
- เพื่อน Young Designer
- เพื่อน ๆ Photo ทุก ๆ คน

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนร่วมช่วยให้ศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ข้าพเจ้าไม่สามารถจะหาคำใดมากลางแทนคำขอบคุณทุกท่านได้ดีกว่าคำว่า “ขอบพระคุณ” หากข้าพเจ้าไม่ได้กล่าวถึงผู้ที่มีส่วนช่วยเหลือข้าพเจ้าในครั้งนี้ก็ขอภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

คำนำ

ข้าพเจ้ามีโอกาสดูเห็นภาพถ่ายแฟชั่นแนวแฟนตาซี ในนิตยสารฉบับหนึ่งจึงมีความคิดที่
อยากรจะนำเทคนิคดังกล่าวนั้นมาปรับเปลี่ยนประยุกต์ใช้ในการถ่ายภาพแฟชั่นบ้างและนอกจาก
นี้ยังได้พยายามหาข้อมูลอ้างอิงเกี่ยวกับเทคนิคดังกล่าวเท่าที่พอจะหาได้ แต่ข้อมูลส่วนใหญ่ก็ยังไม่
มากนัก จึงได้ทำการทดสอบเทคนิคด้วยตนเองในบางส่วน และนำผลที่ได้มาทดลองถ่ายภาพ
สุดท้ายนี้หวังว่าโครงการชิ้นนี้จะมีประโยชน์ต่อผู้สนใจในอนาคตต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทกัถย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
กันำ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพประกอบ	ฉ
บทที่	
1.บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการศึกษา	1
1.3 ขอบเขตและข้อคกลงเบื้องต้นในการศึกษา	2
1.4 ข้อจำกัดในการศึกษา	3
2. การถ่ายภาพแฟชันและช่างภาพแนวแฟชั่น	
2.2 การถ่ายภาพแฟชันและช่างภาพแนวแฟชั่น	4
2.3 การถ่ายภาพแฟชัน	4
เทคนิคการถ่ายภาพของช่างภาพแฟชัน	5
2.3.1 LacHapelle	6
2.3.2 Rankin	8
2.4 บทสัมภาษณ์ช่างภาพ พันธุ์ศิริ ศิริเวชภัณฑ์	9
3. การทดสอบเทคนิคการถ่ายภาพแฟชัน	
3.1 การทดสอบเทคนิคที่ใช้ในงาน	11
3.2 การใช้เทคนิค Drop/Ambiance	11
3.3 การใช้เทคนิค Paint Flash	15
4. แนวความคิด	
4.1 การถ่ายภาพแฟชันแนวแฟชั่นใน หัวข้อ ผู้หญิงทำงาน (Working Women)	20
4.2 แฟชัน กับ ผู้หญิงทำงาน	20
4.3 แนวคิดภาพถ่ายชุดที่ หนึ่ง	22
4.3 แนวคิดภาพถ่ายชุดที่ สอง	23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 แนวคิดภาพถ่ายชุดที่ สาม	25
5. วิธีและขั้นตอนการทำงาน	
5.1 ขั้นตอนการทำงาน	26
5.2 การเลือกใช้ฟิล์มสีที่เหมาะสม	28
5.3 ฟิล์ม Negative ที่ใช้สำหรับ โครงการ ศิลปนิพนธ์	
5.3.1 Kodak Professional Portra 160 VC Film	29
5.3.2 Kodak Professional Extachrome E 100 VS	30
5.4 อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายภาพ	31
6. ภาพถ่ายผลงาน	
6.1 ภาพถ่ายชุดที่ หนึ่ง	34
6.2 ภาพถ่ายชุดที่ สอง	39
6.3 ภาพถ่ายชุดที่ สาม	44
บทสรุป	
บรรณานุกรม	
ประวัติผู้เขียน	

สารบัญภาพประกอบ

ภาพ	หน้า
ภาพที่ 1 ตัวอย่างภาพแฟลชในยุคนิยุค 70	5
ภาพที่ 2 ตัวอย่างภาพถ่ายแฟลชของ David LaChapelle	7
ภาพที่ 3 ตัวอย่างภาพถ่ายแฟลชของ Rankin	8
ภาพที่ 4 ตัวอย่างภาพผลการทดสอบการใช้เทคนิค Drop ambient	12
ภาพที่ 5 ตัวอย่างภาพผลการทดสอบการใช้เทคนิค Paint Flash	16
ภาพที่ 6 ตัวอย่าง ภาพถ่ายแฟลชและตัวอย่างที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานภาพถ่ายแฟลช	17
ภาพที่ 7 ตัวอย่าง ภาพถ่ายแฟลชเลนส์มุมกว้าง (Wide angle lens)	32
ภาพที่ 8 ตัวอย่าง ภาพถ่ายแฟลชเลนส์เทเลโฟโต้	33
ภาพที่ 9 ตัวอย่าง ภาพถ่ายแฟลชสำเร็จ ชุดที่ 1	34
ภาพที่ 10 ตัวอย่าง ภาพถ่ายแฟลชสำเร็จ ชุดที่ 2	39
ภาพที่ 11 ตัวอย่าง ภาพถ่ายแฟลชสำเร็จ ชุดที่ 3	44

บทที่ 1

การถ่ายภาพแฟชั่น เรื่อง ผู้หญิงทำงาน

ความเป็นมาของโครงการ

ภาพถ่ายแนวแฟชั่นเป็นที่แพร่หลายในสมัยนี้มีให้เห็นทั้งในหนังสือนิตยสารและภาพถ่ายโฆษณา ซึ่งจะมีให้เห็นหลายรูปแบบหลาย Style ส่วนในแนวแฟชั่นจีนนั้นจะเป็นภาพที่แปลกตาออกไปจากภาพถ่ายทั่วไป เป็นภาพที่ดูเกินจริง เพื่อฝัน เป็นภาพที่ถูกถ่ายทอดโดยจินตนาการ ที่เกิดจากภาพใน จากที่กล่าวมาจึงใช้เทคนิคต่างๆช่วยเช่น ใช้เจลลี DROPแสงที่ Background ทำให้สังเสริมภาพให้ดูแปลกตา ด้วยสีสันทันที่เกินจริง

โครงการถ่ายภาพแฟชั่นแนวแฟชั่นจีนนี้จะนำความพิเศษ จุดเด่นของตัวแบบที่ถ่ายกับฉากหลัง โดยนำฉากหลังเป็นตัวสื่อระหว่างแบบกับฉากในแนวแฟชั่น โดยทำให้ตัวแบบท่ากสมกลับกับฉาก โดยที่มีจุดเด่นของแบบซึ่งสื่อให้เห็นการทำงานของผู้หญิงที่ไม่ควรจะอยู่ในลักษณะรูปแบบการทำงานนั้นได้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาการถ่ายภาพแฟชั่น
2. เพื่อศึกษาการถ่ายภาพบุคคลในแนวแฟชั่น
3. เพื่อศึกษาปัญหา วิธีการและเทคนิคที่สามารถสังเสริมการถ่ายภาพประเภทนี้
4. เพื่อศึกษาการเลือกใช้การจัดแสงในแต่และสถานที่ที่ต่างการให้เหมาะสม
5. เพื่อหาข้อมูล ศึกษาแนวทางและเทคนิค รวมถึงองค์ประกอบอื่นและพัฒนางานต่อไป

แนวความคิดและขอบเขตของโครงการการถ่ายภาพแฟชั่นแนวแฟชั่น

หัวข้อ “ผู้หญิงทำงาน”

ต้องการนำเสนอภาพถ่ายแฟชั่นที่เป็นจินตนาการ เกินจริง เหมือนเพื่อฝัน ด้วยสีสันทันที่แปลกตา และสถานที่ที่แปลกตา ในหัวข้อภาพถ่ายแฟชั่นแนวแฟชั่น หัวข้อผู้หญิงทำงาน โดยใช้นาเทคนิคหลายเทคนิคมาสร้างสรรค์ผลงานในผลงานภาพถ่ายแฟชั่นของข้าพเจ้า

สิ่งที่ต้องการจะสื่อ

เนื่องจากเฟชั่นคือลักษณะและรูปแบบการกระทำตามสมัยนิยม หรือสิ่งที่กำลังได้รับความนิยม การจัดการจัดองค์ประกอบและท่าทางของผู้หญิงจะ present ภาพถ่ายแฟชั่นซึ่งของเข้าพเจ้าให้ดูล้ำสมัยและเหมาะสมกับ concept ที่ผู้หญิง ไปทำงานในที่ที่เป็นไปไม่ได้มันจะทำให้เกิดภาพที่แปลกตามากยิ่งขึ้น

แนวทางบรรลุเป้าหมาย

1. วาง โครงสร้างร่างภาพและออกแบบองค์ประกอบของภาพ
2. กำหนดแนวทางของ โครงกรที่สามารถนำมาใช้ในทางเดียวกันได้
3. รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลเพื่ออ้างอิง
4. วิเคราะห์ข้อมูล
 - วิเคราะห์เทคนิคที่นำมาใช้ว่าจะนำเทคนิคไหนเหมาะสมกับโครงการ
 - วิเคราะห์การถ่ายภาพแนวแฟชั่น
 - วิเคราะห์สถานที่ที่ไหนที่สามารถเป็นไปได้ในการทำงานจริง
5. สรุปขอบเขตของ โครงกรและลักษณะของงาน โดยรวม
6. ตรวจสอบแบบร่าง ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของโครงการ

ขั้นตอนการนำเสนอ

1. เสนอหัวข้อเพื่อพิจารณา อธิบายความคิดความเป็นไปได้
2. เสนอข้อมูลจากการศึกษาการถ่ายภาพแฟชั่นแนวแฟชั่น และนำเสนอผลงานบางส่วน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงแนวทางการถ่ายภาพแฟชั่น
2. สามารถรู้ปัญหาที่ได้รับในการดำเนินการ แนวทางในการแก้ปัญหา รวมถึงวิธีการขั้นตอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างดี
3. รู้ปัญหาด้านเทคนิค
4. ทราบถึงวิธีการค้นคว้าหาข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

เป็นภาพถ่ายเฟชั่นแนวแฟนตาซี ตามแนวความคิด เรื่อง ผู้หญิงทำงาน

ขนาดภาพถ่าย 8 x 10 นิ้ว จำนวน 13 ภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การถ่ายภาพแฟชั่นและช่างภาพแนวแฟชั่น

การถ่ายภาพแฟชั่น ได้มีการถ่ายมาเป็นระยะเวลาาน เริ่มจากการถ่ายภาพบุคคลการถ่ายภาพบุคคลนั้นจะเน้นอารมณ์ที่จะสามารถถ่ายทอดออกมาเป็นภาพถ่าย การถ่ายภาพบุคคลเริ่มมาหลายปีแล้ว ซึ่งการถ่ายภาพในสมัยโบราณนั้นจะเป็นในรูปแบบวิทยาศาสตร์ แต่ก็มีการสร้างกระบวนการภาพถ่ายอย่างประณีตวิจิตร ในยุคแรกๆ จะเป็นการถ่ายภาพสี ค่าขนาดของกล้องที่มีขนาดใหญ่มาก จึงทำให้อยากต่อการเคลื่อนย้ายผลงานจึงออกมาในรูปแบบของภาพถ่ายเชิงศิลปะและภาพถ่ายบุคคล ต่อมามีการใช้ภาพถ่ายโฆษณาสินค้า จึงทำให้มีภาพถ่ายโฆษณาเป็นที่แพร่หลายมากขึ้นในสมัยนั้น จากที่มีการถ่ายภาพโฆษณาภาพถ่ายโฆษณามีหลายชนิดมาตั้งแต่การถ่ายภาพโฆษณา เสื้อผ้า กระเป๋า ผ้าพันคอ ฯลฯ เป็นจุดเริ่มต้นในการถ่ายภาพแฟชั่น จึงนำภาพถ่ายบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ภาพถ่ายแฟชั่นจึงเริ่มเกิดขึ้น ในยุคแรกจะเป็นภาพถ่ายขาวดำต่อมาจึงมาเป็นการถ่ายภาพสีและฟิล์มสี จะทำให้การถ่ายแฟชั่นออกมาเป็นที่รู้จักเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานที่ทันสมัยตลอดเวลา

การถ่ายภาพแฟชั่น

การถ่ายภาพแฟชั่นจะแบ่งได้หลายชนิด เช่น การถ่ายภาพแฟชั่นเพื่อการโฆษณา (Advertising Fashion) หรือเพื่อใช้ในนิตยสาร (Editorial Fashion) การถ่ายภาพแฟชั่นเพื่อสนองความต้องการของตัวเอง

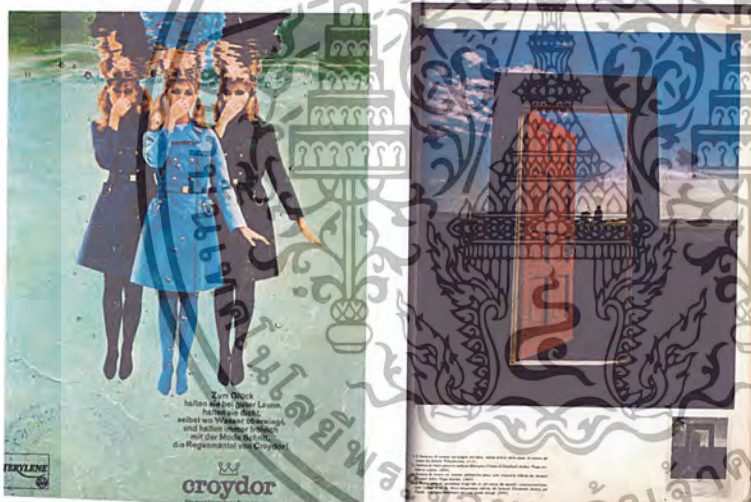
การถ่ายภาพแฟชั่นจะมีการจัดแสงเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเป็นอย่างมาก เนื่องจากในการถ่ายแฟชั่นนั้นอาจจะต้องมีการถ่ายนอกสถานที่ด้วยในห้องถ่ายภาพด้วยและในการถ่ายภาพนอกสถานที่นั้นจะต้องมีการประสานประสานระหว่างฉากและตัวแบบให้กลมกลืนกัน หรืออาจจะต้องมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าที่อาจเกิดขึ้นเช่น ในการสำรวจสถานที่อาจไม่เรียบร้อยอย่างที่คิดเป็นต้น จึงต้องมีการใช้เทคนิค หลายเทคนิคเข้ามาประสานประสานให้การถ่ายภาพนั้นออกมาดี

เนื่องจากปัจจุบันความก้าวหน้าเทคโนโลยี และแนวความคิดทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลง และวิวัฒนาการอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นรูปแบบ life style

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
4
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากปัจจุบันความก้าวหน้าเทคโนโลยี และแนวความคิดทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้มีการพัฒนาเปลี่ยนแปลง และวิวัฒนาการอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นรูปแบบ life style ของมนุษย์ จึงได้มีความโดดเด่นและแตกต่างออกมาจากกรอบแห่งความคิดมากขึ้น และจากการที่โลกสามารถเชื่อมโยงเป็นหนึ่งเดียวกันนั่นเอง ทำให้สังคมสามารถยอมรับและเปิดกว้างให้กับตัวเองมากขึ้นตามลำดับ ดังนั้นจึงไม่แปลกเลยที่เราจะได้พบเห็นการผสมผสานความแตกต่างที่ลงตัวออกมาสู่สายตาอย่างต่อเนื่อง

ตัวอย่างภาพแฟชั่นในยุค 70

แนวการถ่ายภาพแฟชั่น

แนวความคิดภาพถ่ายแฟชั่น

การถ่ายภาพแฟชั่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่าการถ่ายภาพแฟชั่นเป็นภาพถ่ายบุคคลซึ่งภาพถ่ายบุคคลมีหลายรูป การถ่ายภาพบุคคลนั้นมีลักษณะที่แตกต่างจากภาพถ่ายแฟชั่นก็คือภาพถ่ายแฟชั่นจะมีการจัดฉากมากกว่าภาพถ่ายบุคคล การถ่ายภาพแฟชั่นนั้นมีการประยุกต์เข้ากับการถ่ายภาพหลายประเภทซึ่งภาพถ่ายแฟชั่นจะมีลักษณะที่โดดเด่นกว่า ภาพถ่ายแฟชั่นจะสามารถถ่ายทอดจินตนาการที่เราสามารถคิดแล้วถ่ายทอดออกมาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกอบของภาพ ซึ่งในแนวการถ่ายภาพแฟชันนั้นจะมีหลายประเภทและไม่มีอะไรตายตัว
พื้นฐานในการจัดองค์ประกอบและมุมมอง

ช่างภาพที่ถ่ายภาพแฟชัน

เทคนิคการถ่ายแนวเฟนตาซี ได้มีช่างภาพหลายคนที่ย้ายทอดผลงานออกมาในภาพแฟชัน
เช่น David LaChapelle

เนื่องจากในปัจจุบันช่างภาพส่วนใหญ่ได้เริ่มมีวิวัฒนาการในการถ่ายภาพแฟชันกันเป็นที่แพร่หลายแต่ช่างภาพหลายท่านได้มีแนวความคิดการถ่ายภาพในแนวแฟชันแบบบุคคลจึงทำให้ผลการข้อมูลเกี่ยวกับช่างภาพที่ถ่ายภาพบุคคลหรือถ่ายภาพแฟชันเป็นไปด้วยความยากลำบาก ในหัวข้อผู้หญิงทำงานช่างภาพที่ทำให้ข้าพเจ้าได้ยกมาเป็นตั้งอย่างนั้นนั้นเป็นผู้ถ่ายภาพให้เกิดแรงบันดาลใจแก่นักนิพนธ์นี้ด้วย ซึ่งจากการศึกษาจากช่างภาพแล้วทำให้รู้ว่าสามารถจะดัดแปลงเทคนิคและกระบวนการสร้างภาพได้

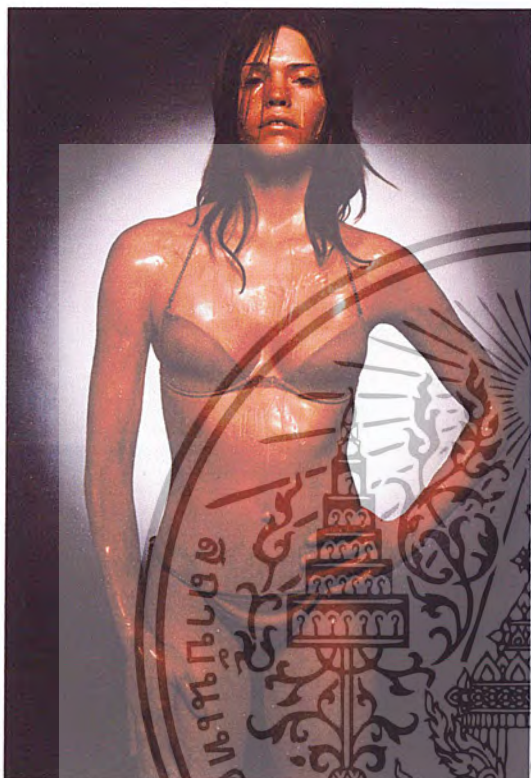

ตัวอย่างภาพถ่าย David LaChapelle

David LaChapelle เป็นช่างภาพที่ถ่ายภาพแฟนตาซี โดยใช้สีเป็นหลักในการถ่ายภาพซึ่งทำให้ดูเกินจริงแปลกตาในการถ่ายภาพของช่างภาพจะมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของแต่ละคนซึ่งลักษณะผลงานของ David LaChapelle นั้นจะใช้ใช้องค์ประกอบหลายอย่างเข้าช่วยเช่นสถานที่ เสื้อผ้าที่ใช้ถ่าย และอุปกรณ์เสริมที่ทำให้ดูแปลกตามาขึ้น อย่างที่เห็นในภาพที่หนึ่งนั้นจะเห็นได้ว่ามีภาคนำจากหลังมาเล่นกับตัวแบบและอุปกรณ์เสริมนั้นที่เห็นก็จะมีซึ่งจะดูได้จากผลงาน

ตัวอย่างภาพถ่าย Rankin

Rankin เป็นช่างภาพที่ถ่ายแฟชั่นในแนวเทคนิค หรือรูปแบบสีจัด หรืออาจจะมีการใช้ Paint Flash อยู่บ้าง ซึ่งรูปแบบในการถ่ายแฟชั่นของ Rankin จะมีรูปแบบไปในทางดิบ ๆ ซึ่งจะทำให้ดูน่าสนใจมากขึ้นเนื่องจากมีการ

บทสัมภาษณ์ช่างภาพแฟชั่น

พันธุ์ศิริ ศิริเวชภัณฑ์

ช่างภาพถ่ายแนวแฟชั่นส่วนใหญ่ถ่ายภาพในรูปแบบของฐานของตนเอง แม้ว่าจะรับถ่ายให้กับนิตยสารก็ตามอย่างเช่น บทสัมภาษณ์ช่างภาพ พันธุ์ศิริ ช่างภาพแฟชั่นที่มีชื่อเสียงในการถ่ายภาพแฟชั่นแนวแฟนตาซีที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย ที่ให้สัมภาษณ์ถึงขบวนการถ่ายภาพแฟชั่นว่าการถ่ายภาพในแต่ละครั้งของข้าพเจ้าจะเน้นรูปแบบและเอกลักษณ์เฉพาะของตนเองเสมอเนื่องจากเทคนิค จัดแสง โดยทั่วไปบุคคลใดก็สามารถกระทำได้ เพราะฉะนั้นเอกลักษณ์เฉพาะตัวสำคัญที่สุดในการถ่ายภาพบุคคลและถ่ายภาพแฟชั่น ให้ใครๆเปิดหนังสือดูแล้วสามารถรู้ได้ว่าใครถ่าย ส่วนเรื่องขบวนการทำงานของช่างภาพแฟชั่นนั้นจะเริ่มจากคิดหัวข้อ และสรุปแบบงานแล้วจะประชุมกับสไตลิสต์ว่าควรจะเป็นไปในแนวทางไหน พอสรุปได้แล้วเป็นไปในแนวทางนี้ ข้าพเจ้าก็จะเริ่มออกหาสถานที่ถ่ายส่วนในรูปแบบนั้นข้าพเจ้าจะให้สไตลิสต์เป็นผู้ออกแบบ ส่วนในบทสัมภาษณ์ในหัวข้อผู้หญิงทำงานนั้นข้าพเจ้าคิดว่า การถ่ายภาพของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันจึงทำให้รูปแบบภาพนั้นออกมาแตกต่างกัน ส่วนตัวข้าพเจ้าถ้าหัวข้อผู้หญิงทำงาน ข้าพเจ้าจะทำให้รู้สึกว่าคุณผู้หญิงนั้นมีความทันสมัยและสถานที่นั้นอาจจะใช้สถานที่ที่ทันสมัยเป็นต้น

ภาพแฟชั่นแนวแฟนตาซี

ภาพถ่ายแฟชั่นในแนวแฟนตาซีนั้นหาข้อมูลได้ยากจึงต้องศึกษาข้อมูลจากภาพส่วนใหญ่ การถ่ายภาพแฟชั่นในปัจจุบันนั้นไปในรูปแบบเฉพาะตัวภาพถ่ายแฟชั่นแนวแฟนตาซีนั้นได้มีช่างภาพหลายท่านได้กระทำให้ผลงานออกมาส่วนใหญ่ออกมาให้กับนิตยสาร หรือเพื่อทำเป็น Portfolio

ในการถ่ายภาพแฟชั่นแนวแฟนตาซีเรื่องผู้หญิงทำงานส่วนใหญ่ช่างภาพจะถ่ายในรูปแบบ ผู้หญิงทำงานจริง ยังไม่มีการถ่ายภาพแฟชั่นในรูปแบบผู้หญิงทำงานอยู่นอกสถานที่แปลกใหม่เนื่องจากเรื่องผู้หญิงทำงานนั้น ในการถ่ายแฟชั่นครั้งนี้จะเน้นไปในแนวแฟนตาซีจึงทำให้มีการสื่อความหมายด้วยภาพและสถานที่ที่ถ่ายภาพ

การสื่อความหมายด้วยภาพ พอจะรวบรวมเป็นแนวทางของภาพถ่ายได้ดังนี้
แนวทางแรกมุ่งที่จะแสดงท่าทางหรือกิริยาต่อเรียนการทำงานในสถานที่นั้นและทำให้เกิดความน่าสนใจ เป็นภาพถ่ายเสมอจริงเราอาจเรียกการถ่ายภาพแนวนี้ว่าการถ่ายภาพแบบ

Objective

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนอีกแนวทางนั้นจะแสดงความสวยงามของผู้หญิงที่มีว่าผู้หญิงมีความงามเพียงใดเมื่ออยู่ในสถานที่แบบนั้น การถ่ายภาพแนวนี้ผู้หญิงต้องได้แรงบันดาลใจหรือแรงกระตุ้นจากสิ่งที่พบเห็น โดยภาพมิได้เกิดบันทึกเหตุการณ์หรือธรรมชาติโดยตรงไปตรงมาเหมือนแนวทางแรกหากแต่ละช่วงภาพต้องใส่อารมณ์ความรู้สึกนึกคิด ใส่งงไปในภาพด้วย ภาพอาจจะเลยความเป็นจริงไปบ้างหรืออาจจะออกมาเป็นเหมือนจริง

บทที่ 3

การทดสอบเทคนิคที่ใช้ในงาน

ความสำคัญของแสงบรรยากาศกับแสงแฟลส การศึกษาสมดุลของแสง (Lighting balance) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ภาพดูกลมกลืนเป็นธรรมชาติ ระหว่างแสงธรรมชาติกับแสงแฟลส โดยที่ความเร็วชัตเตอร์ (Shutter speed) จะเป็นตัวควบคุมแสงบรรยากาศ ส่วนรูรับแสง (F-stop) จะเป็นตัวควบคุมปริมาณแสงแฟลสที่ออกมา โดยสามารถแจกแจงความสัมพันธ์ได้ดังนี้

Ambient				
-1	N	+1		
11 (1/60)	11 (1/30)	11 (1/15)	-1	
8 (1/25)	8 (1/60)	8 (1/30)	N	
5.6 (1/250)	5.6 (1/125)	5.6 (1/60)	+1	Flash

การใช้แสงแฟลสเป็นแสงรองในเวลากลางวัน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าการ (Fill Flash) มีประโยชน์ในการเปิดรายละเอียดในด้านที่เป็นเงาให้มีความน่าสนใจมากขึ้น การ Fill Flash ย้อนแสงธรรมชาติ ในกรณีที่ต้องการลด Ratio ค่าความต่างแสง ลงจากภาพตัวอย่างมีแสงแดดค่อนข้างแรงจนทำให้เกิดเงารายละเอียดในภาพ ภาพจะดูแข็งมาก มักจะพบบ่อยเมื่อต้องถ่ายภาพกลางแจ้ง จากภาพเราต้องการเก็บสีต้นของท้องฟ้าและตัวแบบ แก้ไขด้วยการ Filter CP-L เสริมเพิ่มแผ่นสะท้อนแสงและเปิดแฟลสเข้าแบบให้ Under 1 Stop ที่ F 4 ถ่ายที่ F 8 S1/60 เพื่อให้ได้ Ratio 1/2 คือ Highlight และ Shadow ต่างกัน 2 Stop การ Fill Flash 90 องศา กับแสงธรรมชาติร่วมกับการใช้ Reflector การ Fill Flash ตั้งฉากกับแสงธรรมชาติมักใช้ในการถ่ายภาพแสงแข็งตอนประมาณเที่ยงวันให้ดูนุ่มนวลขึ้น ลักษณะแสงธรรมชาตินั้นจะเป็นแบบ ButterFly ทำให้ดวงตาไร้รายละเอียด การใช้ Reflector สีขาวจะช่วยให้ภาพนุ่มนวลขึ้นได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้แสงเงาไม่แข็งจนเกินไป

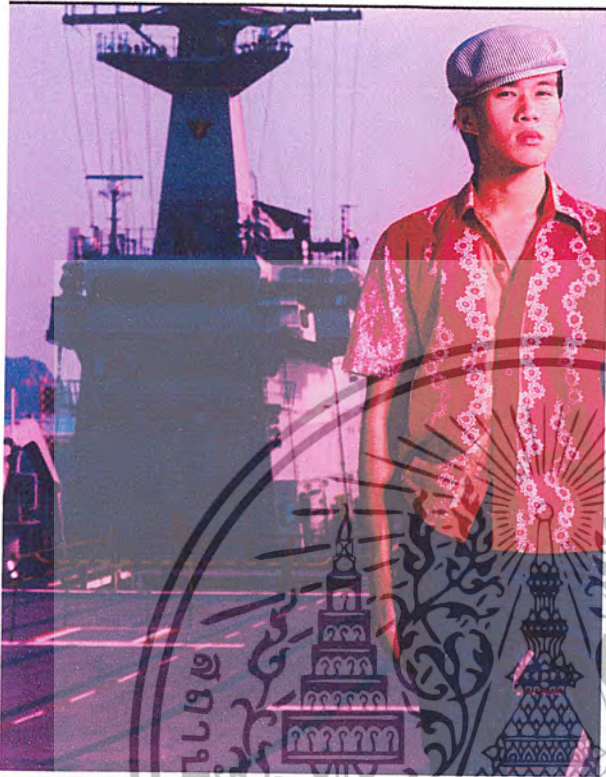
Flash Over +1 stop

Ambient Under 2 stop

เงาจะมีลักษณะแข็งและฉากหลังท้องฟ้าจะเข้มมาก

การใช้เทคนิค Drop Ambient

เป็นเทคนิคที่มีมานาน โดยส่วนใหญ่ช่างภาพจะถ่ายนอกสถานที่เนื่องจากเป็นเทคนิคที่มีแสงธรรมชาติเข้ามาเกี่ยวข้อง การ Drop Ambient หมายความว่า การทำฉากหลัง Under ลงไปนั่นเอง ดูได้จากผลการทดลอง

Flash Over +1 stop

Ambient Under 1 ½ stop

ภาพที่ได้นั้นจะมีฉากหลังที่มีคั่นภาพจะเข้มขึ้นอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Flash over +1

Ambient Under 2 1/2 stop

ภาพที่ได้นั้นจะมีฉากหลังเข้มขึ้นมากกว่าภาพแรก

Flash Over +1 stop

Ambient Under 3 stop

ฉากหลังจะเข้มมากขึ้นกว่าภาพทั้งหมด

สรุป การถ่ายที่พอดีและสวยงามควรจะถ่ายที่ Under 2 stop

การใช้เทคนิค Paint Flash

การ Paint Flash มีการทำมานานตั้งแต่ยุคถ่ายเฟลชในยุคแรกๆ ซึ่งการ Paint flash จะทำบรรยากาศดูแปลกตาออกไปและทำให้ดูเกินจริงจึงทำให้เข้ากับconcept ของตัวเองเข้าพเข้าได้เป็นอย่างดี

ก่อนที่จะเข้าถึงการทำงานของ การ Paint Flash เราต้องทราบเกี่ยวกับคุณสมบัติของแสงเสียก่อน กล่าวคือ แสงที่เรามองเห็นในบรรยากาศที่ขาวนั้น แท้จริงแล้วประกอบด้วยแสงสีต่างๆ 7 สีด้วย และสีนี้แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท

1 สีปฐมภูมิ (primary colors)

สีปฐมภูมิ เป็นแม่สีใหญ่ ได้แก่สีน้ำเงิน สีเขียว และแดงถ้านำสองสีนี้รวมกันในอัตราส่วนที่เท่ากัน จะได้สีขาวที่มองไม่เห็นนั่นเอง

2 สีทุติยภูมิ (secondary colors)

สีทุติยภูมิ เป็นสีที่เกิดจากการผสมกันระหว่างสีปฐมภูมิ 2 สี ได้แก่

2.1 สีไซแอน (cyan) เกิดจาก สีน้ำเงิน+สีเขียว

2.2 สีเหลือง (yellow) เกิดจาก สีเขียว+สีแดง

2.3 สีมาเจนต้า (magenta) เกิดจาก สีแดง+สีน้ำเงิน

ฉะนั้น สีไซแอน (cyan) คือ แสงสีขาวที่เอาสีแดงออก

สีเหลือง (yellow) คือ แสงสีขาวที่หักเอาสีน้ำเงินออก

สีมาเจนต้า (magenta) คือ แสงสีขาวที่หักเอาสีเขียวออก

ในทางกลับกันสีทุติยภูมิแล้วเป็นสีขาวสีทุติยภูมินั้นจะเป็นสีตรงกันข้าม (complementary colors) กับสีปฐมภูมิจะได้

สีไซแอน เป็นสีตรงกันข้ามกับสีแดง

สีเหลือง เป็นสีตรงกันข้ามกับสีน้ำเงิน

สีมาเจนต้า เป็นสีตรงกันข้ามกับสีเขียว

อุณหภูมิสี

สีที่มองเห็นแสงทุกชนิดไม่ว่าเป็นแสงธรรมชาติกลางแจ้ง หรือจากแสงเทียนเป็นสีขาวหรือ
 เกือบขาว ต่างกับฟิล์มซึ่งมีคุณสมบัติรับแสงสีต่างๆในสเปกตรัมที่ต่างกัน เช่นธรรมชาติกับ
 แสงไฟประดิษฐ์คือทั้งเตน ถ้าฟิล์มเดียวในแสงต่างกัน ภาพจะบันทึกจะให้สีที่ต่างกัน เพราะ
 แสงธรรมชาติมีความสว่างมาก มีอุณหภูมิสีประมาณ 5500 ok- 6000ok (kเป็นหน่วยมาจาก
 Kelvin) ส่วนไฟทั้งเสนมือุณหภูมิประมาณ 3200ok – 3400ok เปรียบเทียบง่ายจากเปลว
 เทียนที่กำลังเผาไหม้ จะสังเกตว่าส่วนที่ให้แสงสว่างมากที่สุดได้แก่ในเปลวเทียน มีสีฟ้าหรือ
 สีนํ้าเงิน และริมนอกสุดของเปลวเทียน ให้ความร้อนและแสงสว่างมากกว่า จะมีแสงแดง
 หรือส้ม ฉะนั้นอุณหภูมิคือแสงในธรรมชาติและแสงประดิษฐ์ที่ไม่เท่ากัน มีหน่วยวัดเป็น
 องศาเคลวิน

การทดลองโดยใช้เจลสีนั้นออกมาได้เป็นที่น่าพอใจ สีขึ้นตามต้องการ

หมายเหตุ ต้องการสีเข้มมากขึ้นอยู่กับ การถ่าย Over ก็จะได้สีที่อ่อนลงถ้าถ่าย Under จะ

ได้สีที่เข้มมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการ Paint Flash

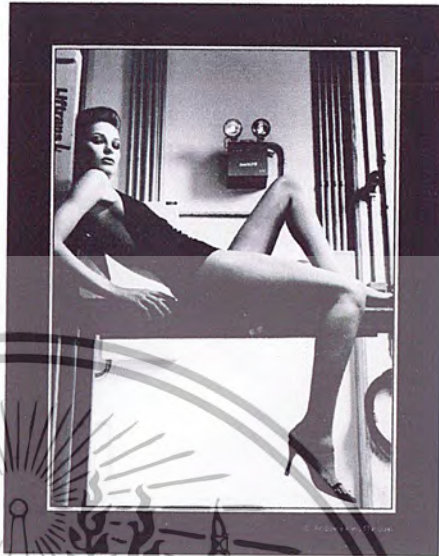
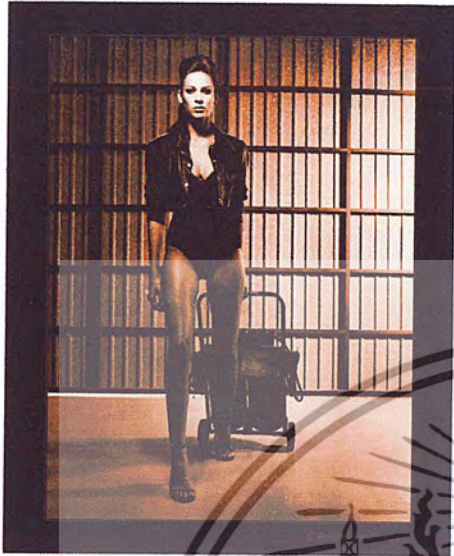
การ Paint Flash คือ การนำเจลสีต่างๆ นำมาติดไว้ที่หน้าแฟลช เพื่อทำให้เกิดสี การที่นำเจลสีมาติดที่แฟลช ความหนาบางของสีจะไม่เท่ากัน จะขึ้นอยู่กับความพอใจของตัวช่างภาพที่สามารถจะดูได้จากการทดลอง

วิธีการวัดแสงของเทคนิค Paint Flash

การวัดแสงต้องวัดแสงให้ Flash Under มากกว่าแหล่งแสง หลัก 1-2 stop ขึ้นอยู่กับความต้องการของช่างภาพที่ต้องการแสงสีเข้มหรืออ่อนมากหรือน้อยขนาดไหน

ตัวอย่าง ภาพถ่ายแฟลชและตัวอย่างที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในงานภาพถ่ายแฟลชของข้าพเจ้าได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

แนวความคิด

การถ่ายภาพแฟชั่นแนวเฟรนด์คาซีใน หัวข้อ ผู้หญิงทำงาน (working women)

การถ่ายภาพนับเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับศิลปะแขนงอื่นๆต้องความประณีตและความตั้งใจในการผลิตผลงานพอสมควร สามารถถ่ายทอดเรื่องราว อารมณ์ ความรู้สึก และสื่อความหมายได้ อันเป็นปัจจัยสำคัญของการภาพ

การจัดองค์ประกอบของภาพก็เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายภาพแฟชั่น สิ่งสำคัญที่ช่วยให้การถ่ายภาพมีเรื่องราวให้ความรู้สึกน่าชมรมอง มีบรรยากาศของภาพ คือองค์ประกอบของภาพการองค์ประกอบของภาพ ไม่มีกฎตายตัวที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับทัศนคติของแต่ละบุคคล แต่มีข้อยึดถือที่ใช้ปฏิบัติกันในฐานะพื้นฐานของการถ่ายภาพ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. จัดตั้งที่ถ่าย
2. การจัดมุมมองภาพ
3. การจัดองค์ประกอบในขณะอัดขยายภาพ

การถ่ายภาพแฟชั่น ได้มีมานานมากตั้งในอดีตและในปัจจุบันก็ได้รับความนิยม มีให้เห็นอยู่บ่อยครั้งในหนังสือนิตยสาร หรือโฆษณา การถ่ายภาพแฟชั่นนั้นไม่มีอะไรตายตัวแน่นอน เนื่องจากช่างภาพแต่ละคนจะมี style ที่เป็นของตนเองอยู่ แต่อาศัยหลักการถ่ายภาพบุคคลเป็นต้น

การถ่ายภาพแฟชั่นแนวเฟรนด์คาซี เรื่อง Working/Women ในสมัยก่อนจะเป็นการถ่ายภาพการทำงานของผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ เช่น การทำงานใน Office เพราะรู้ว่าการทำงานจะเป็นของผู้หญิงแต่ในการถ่ายภาพแฟชั่นแนวเฟรนด์คาซีนีจะแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงสามารถทำได้หลายอย่างที่ซึ่งผู้ชายทำได้ จึงอยู่ concept ครึ่งนี้

แฟชั่น กับ ผู้หญิงทำงาน

ความเป็นมาของแฟชั่นกับผู้หญิง

ความสวยงามที่มักจะมีกับผู้หญิงนั้นเป็นเรื่องที่เราไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้เพราะผู้หญิงเป็นเพศที่เหมือนกับว่าโลกเราจะสร้างเธอมาเพื่อคู่กับความสวยงามโดยเฉพาะ ดังนั้นจึงไม่แปลกที่ผู้หญิงจะชอบแต่งตัวและทำให้ ตัวเองสวยงามอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเป็นการที่

เธอต้องวุ่นวายกับเรื่องทรงผมอันหลากหลายของเธอและการแต่งหน้าที่หลายหลากสีสัน อีกทั้งเสื้อผ้าอาภรณ์ที่เธอสรรหามาใส่ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ผู้หญิงทุกคนทำแล้วมีความสุขทั้งนั้น เพราะว่ามันคือสิ่งที่พวกเธอควรจะเป็น

จะว่าไปแล้วหากเราเอาข้อมูลที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นมาพิจารณาแล้วเราแทบไม่ต้องสงสัยเลยว่าผู้หญิงนั้นเหมาะกับคำว่าแฟชั่นมากขนาดไหน เพราะแฟชั่นก็คือสิ่งที่สวยงาม สร้างสรรค์ งดงาม และลงตัว ดังที่เราไม่สามารถแยกผู้หญิงออกจากแฟชั่นได้ จากอดีตจนถึงปัจจุบันหรือจนถึงอนาคต เราก็สามารถทำนายได้เลยว่าผู้หญิงก็ยังคงเป็นเพศที่อยู่ควบคู่แฟชั่นตลอดไป

ทุกวันนี้ผู้หญิงต่างเข้ามามีบทบาททางสังคมมากขึ้น ดังที่เราจะเห็นได้จากหน้าที่การงานหลายตำแหน่งที่ผู้หญิงสามารถเข้ามาทำได้มากขึ้นและก็มีมากขึ้นทุกวันจนมีทุกอาชีพแล้วในตอนนี้ และสิ่งที่ต้องกระจายตามผู้หญิงนั้นก็คือแฟชั่น ทุกวันนี้ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ก็เริ่มมีการพัฒนาเครื่องแบบของตัวเองให้สวยงามและเหมาะสมและนั่นก็เป็นผลที่ตามมาของการที่ผู้หญิงได้เข้ามามีบทบาทในหรือที่ทำงาน และทุกวันนี้ไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายต่างก็เริ่มที่จะตามกระแสแฟชั่นมากขึ้น ดังนั้นการนำแฟชั่นกับคนทำงานมารวมกันจึงเป็นเรื่องที่ไม่เก่าหรือใหม่จนเกินไปเพราะแฟชั่นนั้นมีมานานและจะมีต่อไปอีกนานเช่นกันกับคนทำงานที่มีมานานและจะยังมีอยู่ตลอดไป

แฟชั่นกับผู้หญิงทำงานที่เราได้ทำการถ่ายทำในครั้งนี้นั้นเราถ่ายทำมาหลากหลายสถานที่ เพราะว่าผู้หญิงในขณะนี้สามารถทำงานได้ทุกอย่างแล้ว แต่เราจะมุ่งเสนอให้เห็นทั้งหมด 3 สถานที่ด้วยกัน ซึ่งแฟชั่นที่ได้เห็นกันนี้เป็นแฟชั่นกับผู้หญิงทำงานที่ถ่ายในสถานที่ที่ซึ่งผู้ชายมีบทบาทในการทำงานในสถานที่นั้น ๆ มากกว่า แต่เพื่อให้เห็นว่าผู้หญิงทุกวันนี้ทำได้ทุกอย่างและไม่ลืมที่จะแสดงออกซึ่งที่ติดตัวเธอมา นั่นคือ “แฟชั่น”

แนวคิดภาพถ่ายชุดที่ หนึ่ง

สิ่งที่เรารู้กันว่าเป็นงานที่หนักมากสำหรับการทำงานที่อุณหภูมิสูง ทั้งความร้อนและคราบน้ำมัน สนิมหรืออื่นๆ อีกที่ไม่อำนวยความสะดวกสบายของผู้หญิง แต่นั่นก็ไม่ได้เป็นอุปสรรคของแฟชั่น ดังนั้นเราจึงเลือกสถานที่แบบนี้ด้วยในการทำแฟชั่นครั้งนี้ เพราะว่าหากเราเลือกที่จะถ่ายทำกันสถานที่หรูหราหรือออฟฟิศมันคง มองเห็นคำว่าแฟชั่นกับผู้หญิงทำงานได้ไม่เด่นชัดจนนัก ซึ่งหากเป็นภาพของผู้หญิงที่สวยงามแต่มาอยู่กับรถไฟที่ดูแล้วแข็งแรง น่ากลัวแสงสีแดงที่ทำให้ความรู้สึกร้อนเหมือนกับว่ากำลังมีการทำงานกันอยู่และเหมือนอากาศร้อนที่เกิดจากเครื่องจักรต่าง ๆ ที่กำลังเร่งเครื่องอย่างเต็มที่ ซึ่งมันน่าจะเป็นคำว่า “แฟชั่นกับผู้หญิงทำงาน” ได้มากกว่า

เสื้อผ้าที่ใช้ในการถ่ายทำครั้งนี้เป็นชุดแบบบาบีที่ซึ่งนิยมกันในยุคสมัย 1950 ที่เน้นความทะมัดทะแมงและเน้นให้เห็นสัดส่วนของผู้ที่สวมใส่ แต่ยังมีกลิ่นอายของความหรูหราอยู่ตั้งแต่ได้จากที่มีการจับกติกิรอบที่ปลายกระโปรงให้กรวยกระจาย ลายผ้าที่ใช้เป็นลายตารางลายเส้นใหญ่เพื่อไม่ให้ดูอ่อนไหวจนเกินไป เพราะอยากให้ดูแข็งแรงเข้ากับสถานที่ซึ่งจะเป็นรูปทรงเรขาคณิตซะเป็นส่วนใหญ่

การแต่งหน้าก็ไม่ถึงกับเป็นธรรมชาติมากนักเพราะว่ามีการเล่นสีตาให้ดูเข้มมากขึ้นเพราะเน้นให้เห็นว่าเป็นการทำงานที่หนักพอสมควรดังนั้นถ้าหากเราจะแต่งแบบสวยใสจนเกินไปอาจจะดูไม่เหมาะ โทนสีที่ใช้ก็เป็นโทนสีเข้มบริเวณตาเท่านั้น ส่วนสีของรองพื้นนั้นเราใช้ให้ใกล้เคียงผิวจริงมากที่สุดเพราะอุณหภูมิสูงไม่ได้ออกแดดดังนั้นไม่จำเป็นต้องคล้ำ สีปากก็ใช้สีธรรมชาติ

ทรงผมอาจจะเป็นแฟชั่นขึ้นมานิดหน่อยเพราะมีการตัดที่ปลายผมเพื่อให้เป็นคลื่นหรือหรานิดๆ เพราะถ้าหากเป็นธรรมชาติเกินไปจะดูน่าเบื่อถ้าผมตรงเลย ๆ อีกทั้งเสื้อผ้าเป็นเสื้อเกาะอกหากมีผมเป็นลอนค่อมลอคเคลียอยู่แถวคอกจะสวยและดีกว่าต้องประโลมสร้อยเพชรเพราะจะหรูหรารวยเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับงานเพื่อ 7 วัตถุประสงค์การใช้งาน 8 ไม่อนุญาตให้ 10 ใดๆที่จะเขียนด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวคิดภาพถ่ายชุดที่ สอง

อีกสถานที่หนึ่งคืออยู่ช่อมเรือเดินสมุทรที่น้อยนักที่ผู้หญิงจะได้มีโอกาสเข้าไปทำงาน ณ ที่แห่งนั้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มี ดังนั้นเมื่อมีผู้หญิงก็ต้องมีแฟนได้เช่นกัน ถึงจะเป็นไปได้น้อยแต่เราก็อยากที่จะนำเสนอความน้อยนั้นได้เป็นที่เห็นแก่ทุกคน ความใหญ่โตของเรือเดินสมุทร ที่บางครั้งอาจจะดูน่ากลัวเสียด้วยซ้ำ และเรื่องอื่นๆ อีกมากที่ไม่น่าจะเป็นแฟนได้ที่มีอยู่ในที่แห่งนั้น แต่เมื่อเราต้องการให้เป็นแฟนก็เป็นที่เห็นได้ใน ภาพและเพื่อให้เห็นว่า ในที่ที่ผู้หญิงทำงานได้ที่นั้นก็ยังมีแฟนได้เหมือนกัน เพราะแฟนกับผู้หญิงทำงานนั้นเป็นของคู่กัน แสงสีต่าง ๆ เราไม่ได้เน้นการใช้สีมากมาย เพราะว่าท่าเรือหรือช่อมเรือน่าจะเป็นกลางแจ้งมากกว่า อีกทั้งยังมีการใช้เครื่องมือต่าง ๆ เข้ามาประกอบฉากเพื่อให้เห็นว่ากำลังทำงานอยู่ หมวกแสดงให้เห็นว่าแคว้นมากเพราะต้องช่อมเรือกันกลางแดด ทุ่งมือเพื่อป้องกันคราบต่าง ๆ แต่เป็นแบบยาวให้ดูแฟนขึ้น หลายอย่างอาจจะดูเหมือนว่าพยายามให้เหมือนจริงแต่สิ่งที่แตกต่างก็ยอมมีเพื่อที่จะให้เป็นคำว่า “แฟน”

นั่นคือเรื่องของเสื้อผ้า เพราะว่าหากเรานำเสื้อผ้าของคนทำงานอยู่จริง ๆ มาใส่คงไม่ใช่แฟนเป็นแน่เพราะคำว่าแฟนต้องมีความสวยงามอยู่ด้วยเสมอ ดังนั้นเสื้อผ้าที่เรานำมาถ่ายทำเป็นแบบที่นิยมกันในยุค 1950 เหมือนกับที่ช่อมเรือรถไฟ แต่จะเป็นช่วงของ 1950 ตอนปลายเพราะว่าเป็นเกาะออกอย่างเดียวแล้วมีต่อลงมาเป็นกระโปรงเลย ไม่มีจีบเพื่อความเรียบร้อยที่จะเข้าสู่ยุค 1960 ที่เสื้อผ้าเปลี่ยนแปลงไปจากนี้มาก และเพื่อให้เป็นแฟนมากขึ้นจึงมีการคิดพิธีสีดำที่ตัวกระโปรงตามกระแสนของแฟชั่นสมัยนี้ (2004) ส่วนในเรื่องของลายผ้านั้นก็ยังเป็นรูปทรงที่ยังเป็นลายที่แข็งแรงอยู่เพราะ เรือหรืออะไรตรงนั้นเป็นรูปทรงที่แข็งแรงเช่นเดียวกัน

การแต่งหน้าอาจจะไม่เป็นไปตามแฟชั่นสมัยนั้นเพราะเพื่อต้องการให้หลากหลายเราจึงนำเอากระแสนิยมสมัยนั้นนั่นคือเทรนของสโมคก็้อย คือการทำสีเดียวทั่วทั้งเปลือกตา ซึ่งส่วนมากแล้วก็จะสีเข้มเสียมากกว่าเราเลือกที่จะใช้สีดำเพราะมันเข้าได้กับหลายเรื่องราวกว่าทุกสี รองพื้นนั้นเราใช้สีที่คล้ำเล็กน้อยเพื่อให้รู้ว่าเป็นกิจกรรมกลางแดดเพราะคาเลคเตอร์ของนางแบบคือคนช่อมเรือที่ต้องคล้ำเล็กน้อยเพราะตากแดด ส่วนสีปากหรืออื่น ๆ ก็เน้นสีที่เป็นธรรมชาติปกติ

ผมเน้นให้ดูเหมือนทำงานหนักมาก คือทำให้ฟูกระเซิงเหมือนไม่ได้หิวแต่ก็ไม่ได้มาก

เกินไปเพราะมีหมวกช่วยปิดไว้อีกที คือไม่ให้เรียบร้อยนั่นเอง

แนวคิดภาพถ่ายชุดที่ สาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อู่ซ่อมรถเป็นสถานที่สุดท้ายที่เราเลือกมานำเสนอเพราะเห็นว่าที่ผ่านมาน่าจะเป็น อานชีฟที่ไม่ค่อยเข้ากับผู้หญิงเท่าไรและนี่ก็เหมือนกัน “อู่ซ่อมรถ” แต่ก็ยังพอมีบ้างแหละที่ จะมีผู้หญิงทำงานในที่แบบนี้ เช่นเดียวกับแฟชั่นก็ต้องมีเหมือนกัน เราเลือกที่จะเป็นอู่รถ เป็นซ้เพราะดูหรูหราเข้ากับแฟชั่นของเสื้อผ้าสมัยนั้นคือ 1960 คือยุคซิคตี้ ยุคแห่งความ หล่อ และยุคแห่งสีสัน ฟุ่มเฟือย เน้นรสนิยม สร้างฉากให้เหมือนจริงแสงสีต่าง ๆ สร้าง อารมณ์เร้าให้แลดูร้อนอบอ้าวบวกกับนางแบบถือเครื่องมือทันสมัยเคลือบรถให้ดูเหมือนจริง มากขึ้น อารมณ์จริงจังซิงซังที่แสดงออกทางสีหน้านางแบบนั้นก็ช่วยเสริมให้เหมือนจริง คิว แต่แฟชั่นก็คือแฟชั่นเสื้อผ้าหน้าผมข้อมไม่เหมือนจริงเสมอไป เพราะนี่คือ “แฟชั่น” กับผู้หญิงทำงาน

เสื้อผ้าเป็นเสื้อผ้าแนว คอกเทล (หรือเสื้อผ้าที่ไถ่กลางคืน สำหรับดินเนอร์) ที่นิยมกัน อย่างมากในปี 1960 ที่นิยมการมีปาร์ตี้กันอย่างมาก เป็นชุดที่เรียกว่าเสื้อผูกคอแล้วเป็น กระโปรงไปเลยขอบประโปรงเริ่มจากใ้ราวอก ซึ่งเน้นสัดส่วนของผู้หญิงมาก และเป็น กระแสตามการแต่งตัวของ “มาลิทิน มอลโร” ภายหลังของผ้านั้นค่อนข้างที่จะเป็นสายโค้งพลิ้ว ไปกับรูปกระโปรง สีแดง ได้อารมณ์กับแสงสีที่อยู่ในอู่ซ่อมรถได้พอดี

การแต่งหน้าเน้นให้เป็นแนวธรรมชาติไม่ต้องมากเพราะต้องการให้ดูสบายๆ บ้าง เพราะเซทอื่น ๆ จะเน้นแต่งหน้าเข้มเพียงแต่มีการรองพื้นปกติเพื่อให้สีของผิวเวลาเจอแสง จากแฟลสแล้วไม่ขาวจนเกินไปควรเลือกรองพื้นที่เข้ากับผิวมากที่สุดเน้นสีอ่อนนริเวณตา และปิดมาศคาร่าเบาๆ ไม่ต้องมากสีปากธรรมชาติเบ้งฝุ่นเล็กน้อยให้ดูมันวาวเหมือนหน้า มัน ให้ดูเหน็ดเหนื่อยจริงๆ

ผมปล่อยเป็นธรรมชาติไม่ต้องทำอะไรเลยเพราะต้องการให้นางแบบออกมาดูสบายเน้น ไปที่การโพส

มากกว่าอาจจะมีการใช้พัคลมเป่าเพื่อให้ผมพลิ้วเพื่อที่ภาพจะได้ไม่นิ่งจนเกินไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 25
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ขั้นตอนการทำงาน

1. เริ่มสเกตงาน โดยคิดว่าต้องการให้รูปที่ได้ออกมาเป็นแนวไหน มี concept อย่างไร สถานที่ถ่ายทำคือที่ไหน เลือกเสื้อผ้าที่จะให้เข้ากันและต้องการนางแบบหรือนายแบบที่มีบุคลิกหรือลักษณะแบบใด การโพสต์ท่าทางตอนถ่ายต้องตรงตาม concept โดยมีการประชุมกันระหว่างช่างภาพ Make up , Designer และ Stylist เพื่อหาข้อสรุปที่ทำให้เกิดความเข้าใจตรงกันทุกๆฝ่าย ดังนั้นจึงต้องมีการวางโครงการให้ชัดเจน
2. ทำการสำรวจสถานที่และถ่ายภาพภาพในบริเวณที่จะถ่ายภาพในวันจริง (scout)
3. นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีสเกตและภาพถ่ายสถานที่จริงให้ดู และปรึกษาขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่จะนำไปปรับปรุงแก้ไขในจุดที่บกพร่องให้ดีขึ้น
4. ติดต่อสถานที่ถ่ายภาพที่ ทำเรื่องจากมหาวิทยาลัย เพื่อส่งไป ขอสถานที่สำหรับถ่ายภาพ โดยควรส่งเรื่องไปขอสถานที่โดยเร็ว ถ้าหากเกิดข้อผิดพลาดจะได้แก้ไขได้ทันและควรตามเรื่องอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเรื่องต้องผ่านบุคคลหลายฝ่ายที่จะต้องเซ็นอนุมัติ อาจทำให้เรื่องไม่เดินหรือเกิดการสูญหายได้ โดยต้องกำหนดวันและเวลาที่แน่นอน
5. ทำการสำรวจสถานที่อีกครั้ง โดยควรมีปลั๊กเสียบไฟพวหรือไม่ และห่างจากจุดที่จะถ่ายเท่าไร เพื่อจะได้นำปลั๊กต่อไปให้พอ และจะต้องนำอะไรไปเพื่อสำหรับการถ่ายบ้าง และคิดว่าจะสามารถเกิดปัญหาอะไรได้บ้าง จะได้คิดหาทางแก้ไข
6. ติดต่อนางแบบจาก Red Modeling เนื่องจากทางเรามีความสัมพันธ์ที่ดีกันอยู่ โดยทาง Red Modeling จะนำ profile ของนางแบบและนายแบบแต่ละคนมาให้เลือก เมื่อเลือกแบบได้แล้ว จะต้องมีการพูดคุย concept กับแบบ เพื่อให้เกิดความเข้าใจใน concept ของงาน
7. ติดต่อ Make up , Designer , Stylist และผู้ช่วยช่างภาพเพื่อนัดเวลาและสถานที่สำหรับถ่าย และหาข้อมูลเพิ่มเติม เรื่องเสื้อผ้า การแต่งหน้า ทำผม และทำท่าง

การ โพลสต์ของแบบเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการถ่าย

8. เมื่อไปถึงสถานที่ถ่ายภาพ จะแบ่งเป็นสองกลุ่ม โดยกลุ่มแรกจะขนของ เตรียมสถานที่และจัดไฟเพื่อรอทดสอบแสง อีกกลุ่มจะทำหน้าที่ในการแต่งหน้า ทำผม และเลือกเสื้อผ้าให้แบบ โดยก่อนเริ่มถ่ายจริง จะมีการถ่ายโพลารอยด์ เพื่อทดสอบว่าภาพที่ได้เป็นอย่างไร จะต้องแก้ไขที่จุดใดบ้าง จนได้ภาพที่ต้องการแล้วจึงเริ่มการถ่ายจริง สิ่งที่ยากคือจะต้องวางแผนการถ่ายให้พอดีกับเวลาที่มี เนื่องจากทางสถานที่มีเวลาให้จำกัด

9. นำฟิล์มไปล้าง และทำรูปออกมาเพื่อจะนำมาใช้เลือกภาพ

10. นำภาพที่ได้ไปปรึกษาอาจารย์เพื่อเลือกภาพที่จะนำมาใช้ และนำฟิล์มไป scan โดย scan ที่ 30-MB.

การเลือกใช้ฟิล์มสีที่เหมาะสม

ลักษณะสีของฟิล์มแต่ละชนิดจะขึ้นอยู่กับความไวแสงของฟิล์ม (film speed) ฟิล์มที่มีค่าไวแสงต่ำจะความคมชัดและสีจัดจ้านกว่าและให้โทนสีที่สมบูรณ์กว่า พร้อมทั้งมี คอนทราสต์สูงกว่าและมีเกรนน้อยกว่าฟิล์มที่มีความไวแสงสูง ในทางตรงกันข้ามฟิล์มที่มีความไวแสงสูงจะมีความคมชัดที่น้อยกว่า สีไม่ค่อนอึมครึม มีคอนทราสต์ต่ำกว่า และมากกว่า ถึงแม้ว่าจะเป็นฟิล์มที่ค่าความไวแสงเท่ากันแต่ถูกผลิตออกมาต่างยี่ห้อกันก็ต้องทำให้ต้องปรับค่าสมดุลย์ของสี (color balance) ฟิล์มชนิดหนึ่งอาจมีสีที่ค่อนข้างอมแดงมากในภาพรวมในขณะที่ฟิล์มอีกชนิดอาจมีสีฟ้าอมเขียว และสีที่ดูเย็นกว่า การเปรียบเทียบฟิล์มต่างชนิดกัน โดยการถ่ายภาพแต่ละม้วนของวัตถุเดียวกันภายในสภาวะแสงเดียวกันก็เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถ่ายด้วยฟิล์มสไลด์สี เพราะไม่สามารถแก้ไขโทนสีหลังการล้างฟิล์มได้

ลักษณะของฟิล์มแต่ละประเภท

Film Negative

จะสร้างภาพที่มีสีและความเข้ม ในทางตรงกันข้ามเสมอ ฟิล์มสีจะต้องนำเสนอ ฟิล์มจะต้องนำไปอัดขยายภาพที่สีถูกต้องอีกครั้ง โดยฟิล์มสีแต่ละชนิดจะมีคำว่า color ต่อท้าย เช่น fuji color ,Kodak color

ฟิล์มถูกบันทึกลงในกล้องจะสร้างภาพที่เป็นสภาพสีตรงกับข้าม และถูกกลับภาพสไลด์สี และมีความเข้มที่ถูกต้องจากการล้างฟิล์ม ภาพสไลด์สามารถฉายหรือดูโดยตรงจากกล้องไฟ และสามารถอัดบนกระดาษอัดรูป สไลด์ (Reveral paper) ซึ่งเรานิยมกันว่า Driect print ฟิล์มสไลด์มักจะมีคำว่า chrome ต่อท้ายเช่น Fuji Chrome,Ekta Chrome , Agfa Chrome) และช่างภาพมักเรียกว่าฟิล์มโปร่งแสง color transparency โดยเฉพาะฟิล์มขนาดใหญ่ว่า Chrom ฟิล์มสไลด์ถูกประกอบบนกระดาษแข็งเพื่อใส่ในเครื่องฉายสไลด์และป้องกันรอยนิ้วมือ

ฟิล์มของช่างภาพมืออาชีพ (Professional Film)

คำว่า Professional Film ในชื่อของฟิล์มสีเช่น Fuji Chrome provia 100 F Professional Film หมายถึงฟิล์มที่ออกมาสำหรับช่างภาพมืออาชีพ ฟิล์มชนิดนี้มีมาตรฐานคงที่ โดยเฉพาะความสมดุลย์ของสี (color balance) และผู้ที่ซื้อฟิล์มจำนวนมาก ใช้หมดอย่างรวดเร็ว และล้างฟิล์ม

ทันทีหลังการถ่ายภาพ ส่วนใหญ่มักเก็บไว้ในตู้แช่เย็น เพื่อป้องกันความผิดเพี้ยนของสี และการรักษาค่า ISO ที่คงที่ในระยะยาว

ฟิล์ม Negative ที่ใช้สำหรับโครงการ ศิลปนิพนธ์

ชื่อฟิล์ม KODAK PROFESSIONAL PORTRA 160 VC FILM

คุณสมบัติของฟิล์ม ให้ความคมชัดสูง ให้สีที่สดใสและ ความไวแสงปานกลาง ใช้ 160 vc สำหรับภาพถ่ายที่มีสีจัดและสด ภายใต้สภาพแสงที่ถูกควบคุม

ความไวแสงของฟิล์ม ISO 160 Exposure time = 1/10000 วินาที ถึง 10 วินาที

บทบาทหน้าที่หลัก แต่งสีต้นให้โดดเด่นขึ้น หรือใช้กับสภาพแสงเรียบๆปกติ

การนำไปใช้ ฟิล์มสี KODAK PROFESSIONAL PORTRA 160 VC FILM สามารถนำ

ไปใช้งานสำหรับถ่ายภาพหลายประเภท ดังนี้

- แฟชั่น
- ภาพถ่ายโฆษณา
- ภาพประกอบ
- ภาพถ่ายสถาปัตยกรรม
- หน่วยงาน/เกี่ยวกับอุตสาหกรรม
- Fineart
- เกี่ยวกับทางการแพทย์/copy
- เครื่องบันทึกฟิล์มระบบดิจิทัล
- กระบวนการ ล้างอัด ใช้น้ำยา C -41
- รายละเอียดข้อมูลของผลิต เป็นฟิล์มระดับมืออาชีพของ KODAK

ฟิล์มสไลด์สีที่ใช้สำหรับโครงการ ศิลปนิพนธ์

ชื่อฟิล์ม KODAK PROFESSIONAL EXTACHROME E 100 VS

คุณสมบัติของฟิล์ม ให้ความคมชัดสูง ให้สีที่สดใส และความไวแสงปานกลาง ใช้ E 100 VS สำหรับภาพถ่ายที่มีสีเข้มและสดมาก ภายใต้สภาพแสงที่ถูกควบคุม ความไวแสงของฟิล์ม ISO 100 Exposure time = 1/10000 วินาที ถึง 10 วินาที บทบาทหน้าที่หลัก แต่งสีขึ้นให้โดดเด่นขึ้น หรือ ใช้กับสภาพแสงเรียบๆปกติ การนำไปใช้ ฟิล์มสี KODAK PROFESSIONAL EXTACHROME E 100 VS FILM สามารถนำไปใช้งานสำหรับถ่ายภาพหลายประเภท ดังนี้

- แฟชั่น
- ภาพถ่ายโฆษณา
- ภาพประกอบ
- ภาพถ่ายสถาปัตยกรรม
- หน่วยงาน/เกี่ยวกับอุตสาหกรรม
- Fineart
- เกี่ยวกับทางการแพทย์/copy
- เครื่องบันทึกฟิล์มระบบดิจิทัล
- กระบวนการ ล้างอัด ใช้น้ำยา E-6
- รายละเอียดข้อมูลของผลิต เป็นฟิล์มระดับมืออาชีพของ KODAK

อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายภาพ

กล้อง 120

- HASSELBLAD
- MAMIYA

อุปกรณ์เสริม

- POLAROID BACK
- ROLLFILM BACK
- PRO 7 B
- หัวไฟเดี่ยว (Mono Flash Light)
- แผ่น REFLECTOR
- เครื่องวัดแสง
- ถายถันชัตเตอร์

เลนส์ที่ใช้

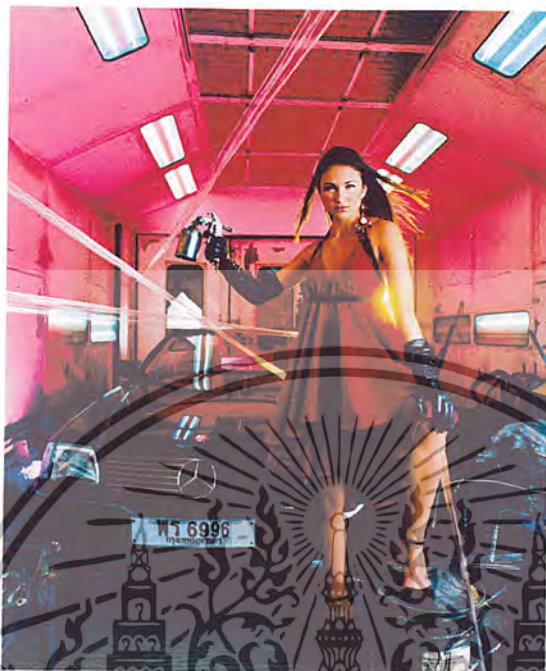
เลนส์มุมกว้าง (Wide angle lens)

เป็นเลนส์ที่มีความยาวโฟกัสสั้นหรือเรียกว่า เลนส์ธรรมดา สามารถรับภาพได้กว้างกว่าที่เรามองเห็นอาจมากถึง 51 เปอร์เซ็นต์ นั่นคือ ถ้าใช้เลนส์ธรรมดากล้องจะได้ภาพเหมือนกับที่เรามองเห็น แต่ถ้าเป็นเลนส์มุมกว้าง รัศมีของการรับภาพจะกว้างขึ้นมากกว่าที่เรามองเห็นอีกเท่าตัว

เลนส์ที่มีความยาวโฟกัสสั้น จะมีระยะชัดลึก มากขึ้นเช่น เลนส์ 28 มม. เปิด f-8 สามารถให้ภาพคมชัดตั้งแต่ระยะ 2 เมตรถึง infinity โกลเท่าที่เลนส์จะเห็นได้

การถ่ายด้วยเลนส์มุมกว้าง

ตัวอย่างในการใช้เลนส์มุมกว้าง

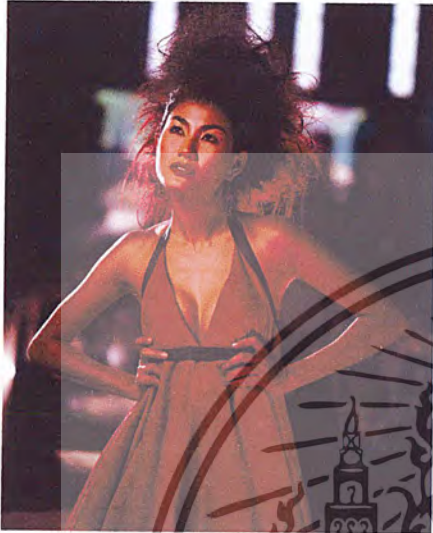

การใช้เลนส์มุมกว้างนั้นเนื่องจากพื้นที่มีจำกัดและต้องการเก็บภาพในมุมกว้างสามารถใช้ได้เป็นอย่างดี การถ่ายส่วนใหญ่จะต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเสมอการใช้เลนส์มุมกว้างควรจะให้แบบอยู่ตรงกลางเพื่อไม่ให้คอนเลนส์ดึงภาพจนทำให้ผิดสัดส่วน เลนซ์เทเลโฟโต้ (Telephoto Lens)

เลนซ์เทเลโฟโต้เป็นเลนส์มุมแคบความยาวกว่าเลนส์ธรรมดาสามารถถ่ายภาพได้ในระยะไกลๆ มีขนาดใหญ่ขึ้น เห็นรายละเอียดชัดเจน เลนส์ชนิดนี้ได้มีการออกแบบให้สั้นกะทัดรัดกว่าเลนส์มุมแคบธรรมดา เพราะเลนซ์เทเลโฟโต้ จะมีเลนส์เว้าที่เรียกว่า Negative Rear Element วางไว้หลังเลนส์นูนที่ทำหน้าที่สร้างภาพ จึงเป็นตัวลดความยาวโฟกัสของเลนส์ให้ยาวเลยเลนส์นูนออกไป เลนซ์เทเลโฟโต้จึงมีขนาดสั้นแต่ถ้าเป็นเลนส์มุมแคบธรรมดาไม่มีเลนส์เว้าไว้หลังเลนส์นูนนี้แล้ว ความยาวโฟกัสของเลนส์มุมแคบธรรมดาคจะยาวมาก ทำให้ขนาดของเลนส์ยาวตามไปด้วย จึงทำให้กระบอกของเลนส์มีความยาวขึ้นและมีน้ำหนักมาก

การเลือกใช้เลนซ์เทเลโฟโต้ ถ้าถ่ายภาพบุคคลด้วยเลนส์ชนิดนี้ สามารถใช้เลนส์ 85-105 มม. ได้เลนส์ 135 มม. ใช้สำหรับถ่ายภาพเวลาคนพลอ (Candid) ได้ดี ซึ่ง Subject จะอยู่ไม่ไกลไม่รู้ตัว และเลนส์ 200 มม. อาจใช้ถ่ายภาพระยะไกลๆ เช่น การแข่งขันกีฬา สามารถจับ

อริยาบทของการแข่งขันในระยะไกลๆ ได้ชัดเจน แต่การถ่ายภาพด้วยเลนส์เทเลโฟโต้ส่วนใหญ่จะใช้ความยาวโฟกัสเลนส์ 105 มม. ก็เพียงพอ ตัวอย่างที่ใช้เลนส์เทเลโฟโต้

ตัวอย่างเลนส์ เทเลโฟโต้ จะมรลักษณะที่ตัดฉากหลักออกเนื่องจากเลนส์จะใช้ในลักษณะซูมเป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

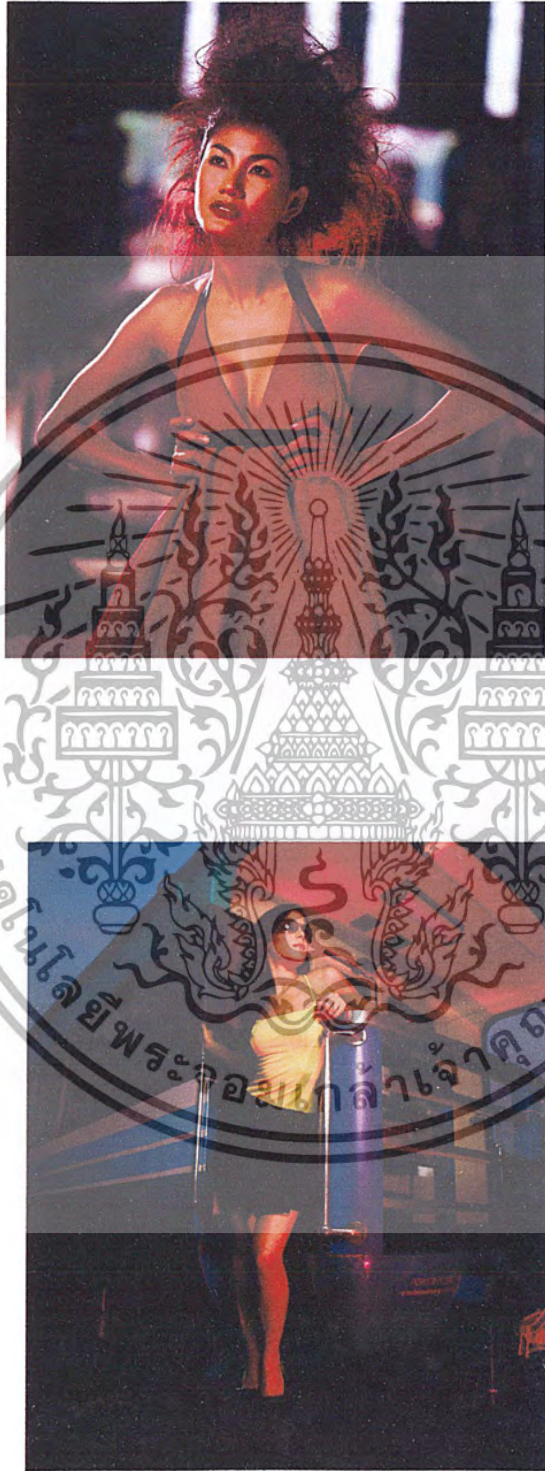
บทที่ 6
ผลงาน ชุดที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

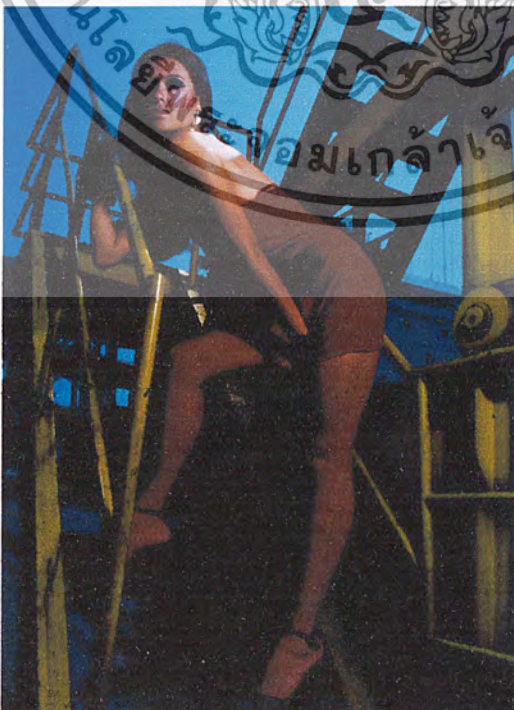
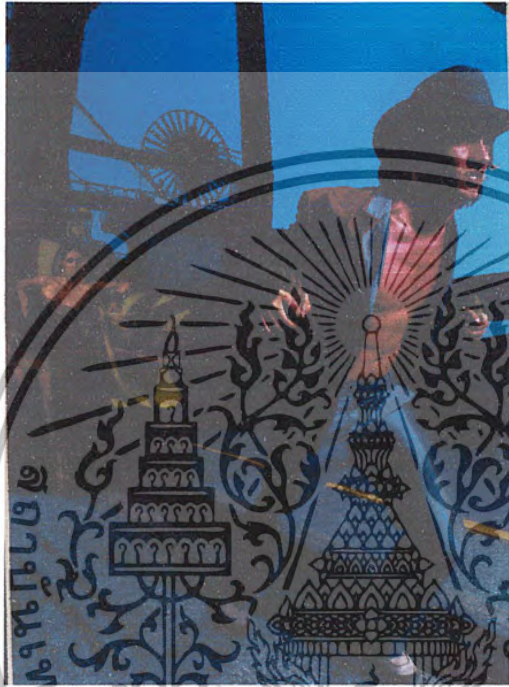
ผลงาน ชุดที่ 2

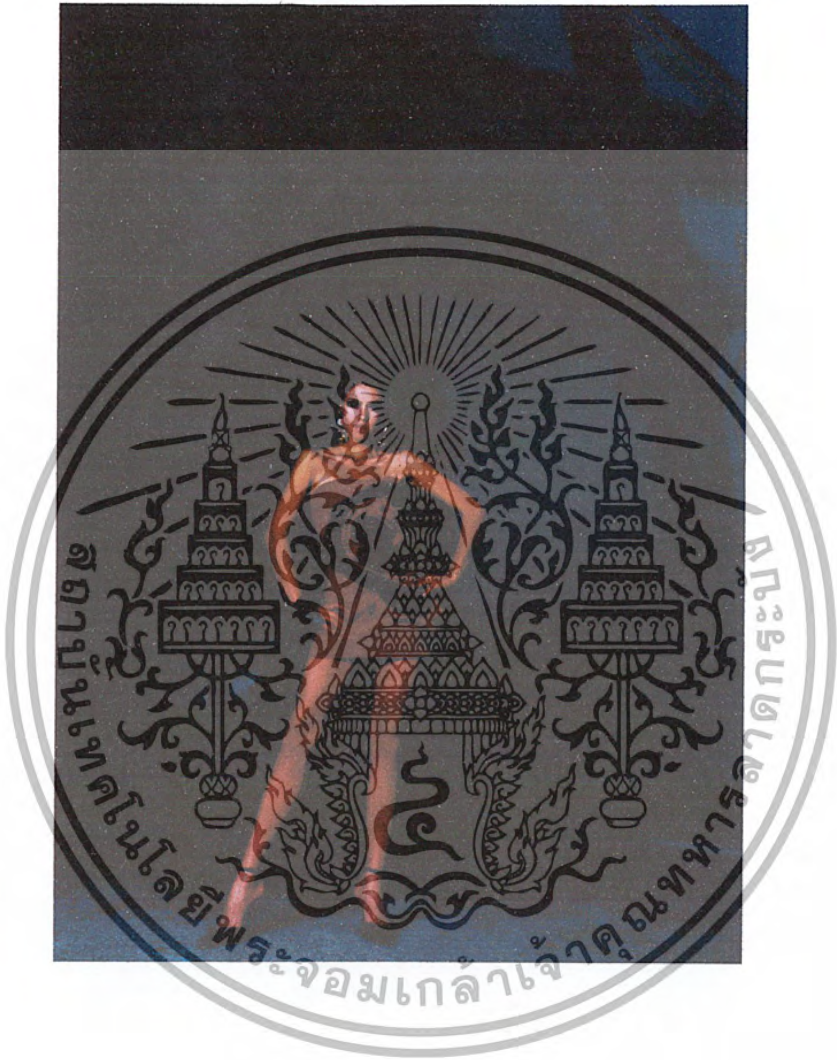
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์หรือเครื่องหมายการค้าของผู้อื่น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

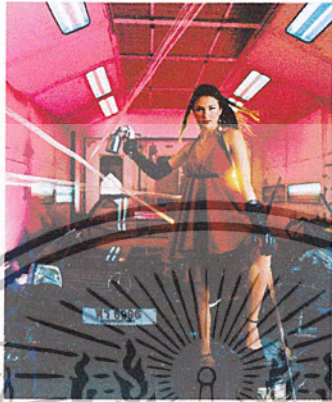

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงาน ชุดที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล้อง 120

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลงานและข้อเสนอแนะ

สรุป

ผลงานในการถ่ายภาพแฟชั่นแนวแฟนตาซี เรื่องผู้หญิงทำงานในครั้งนี้อธิบายที่น่าสนใจแก่ข้าพเจ้า เพราะในการถ่ายภาพทั้งหมดในระยะเวลา 2 เดือน ทำให้ข้าพเจ้าเรียนรู้การทำงานจริงทั้งระบบการติดต่อประสานงาน และการทำงานในกองถ่ายทั้งหมดผ่านไปได้ด้วยดีและภาพถ่ายทั้งหมดก็อยู่ในระดับที่น่าพอใจ

ข้อเสนอแนะ

- การติดต่อประสานงานในการติดต่อสถานที่ควรจะต้องจองล่วงหน้าเป็นระยะเวลา 1 เดือน
- ควรจะมีการสำรวจสถานที่ถ่ายจริงก็เพราะเป็นเรื่องที่สำคัญมากในการหาที่เทียบปลั๊กและควรถ่ายภาพสถานที่จริงก่อน

บรรณานุกรม

แหล่งข้อมูล

1. ศึกษาจากหนังสือที่มีภาพถ่ายแฟชั่นที่อยู่ใน concept
 - Rankin. หนังสือ Rankin Work. 1998
 - David LaChapelle . หนังสือ Lachapelle Land. 1996
 - หนังสือ Photo Sraphy Index 1.1994
 - หนังสือ Photo graphis 70. 1992
 - หนังสือนิตยสาร vogue
 - หนังสือเล่มของ caps
 - หนังสือนิตยสาร dna
2. ศึกษาจากผลงานภาพถ่ายที่เป็นภาพถ่ายแฟชั่นแนวแฟนตาซี
3. จากเว็บไซต์ในหัวข้อที่เกี่ยวกับการถ่ายภาพแฟชั่นใน style ของช่างภาพแต่ละคน
 - www.ftv.com
 - www.kodoak.com
 - www.niknice.com

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ นายกฤตธี ผ่องเสรี ชื่อเล่น เอ

เกิดวันที่ 18 มีนาคม 2524

เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ

ประวัติการศึกษา

โรงเรียนโยคออฟอาร์ค ประถมศึกษาปีที่ 1-6

โรงเรียนสาธิต มศว. ปทุมวัน มัธยมศึกษาปีที่ 1-3

โรงเรียนทริธาภิเศก มัธยมศึกษาปีที่ 4-6

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชา นิเทศศิลป์ สาขาการถ่ายภาพ ชั้นปีที่ 1-4

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้